

ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ മൂല്യനിർണയം

ഡോ. രവിശങ്കർ എസ്. നായർ

ഭാഷാശാസ്ത്രവിഭാഗം, സെൻട്രൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കേരള

സംഗ്രഹം

വസ്തുനിഷ്ഠമായി ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങൾ മൂല്യനിർണയം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ചട്ടക്കൂട് ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗവേഷണരീതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തികവും പ്രായോഗികവുമായ ഘടകങ്ങൾ, ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിന് ആഗോളതലത്തിൽ സർവകലാശാലകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളും വിലയിരുത്തൽ രൂപരേഖകളും, ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ മൂല്യനിർണയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ എന്നിവ ആധാരമാക്കിയാണ് ഈ ചട്ടക്കൂട് ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പൊതുവായ വിലയിരുത്തൽ, വിഷയ സംബന്ധിയായ വിലയിരുത്തൽ എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളിലായി മൂല്യനിർണയത്തിന്റെ വിവിധ ഘടകങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നു. പഠനത്തിന്റെ വൈജ്ഞാനികസംഭാവന, ബൗദ്ധികയത്നം, വിഷയസീകരണം, ഗവേഷണ പ്രക്രിയയുടെ വിലയിരുത്തൽ, അവതരണം, പഠനഫലങ്ങൾ, പ്രബന്ധത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ എന്നിവ മൂല്യനിർണയത്തിന് വിധേയമാക്കാനുള്ള സൂചകങ്ങളോടൊപ്പം, ഇവയെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് സമഗ്രമായ വിലയിരുത്തലിലേക്കെത്താനുള്ള ചട്ടക്കൂടും ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: മൂല്യനിർണയം, പൊതുമാനദണ്ഡങ്ങൾ, വിഷയപരമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ, സമഗ്രമൂല്യനിർണയം, മൂല്യനിർണയ ചട്ടക്കൂട്

ആമുഖം

മുല്യനിർണയത്തിനു വിധേയമാകുന്ന ഏതു തരം പ്രകടനമാണെങ്കിലും, അവ എങ്ങനെ മുല്യനിർണയം ചെയ്യപ്പെടും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർഥിക്ക് വ്യക്തമായ ധാരണ ഉണ്ടെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ പ്രകടന നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ അത് അവരെ സഹായിക്കും എന്നാണ് മുല്യനിർണയ സിദ്ധാന്തത്തിലെ ഒരു തത്വം. ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഇത് ശരിയാണ്. മുല്യനിർണയത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിലൂടെ സ്വന്തം പ്രബന്ധത്തെ വിലയിരുത്താനും ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താനും ഗവേഷണത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടത്തിലും വിദ്യാർഥികൾക്കു കഴിയേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ വിലയിരുത്തൽ എങ്ങനെ ആയിരിക്കും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിൽ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിലവിൽ നമ്മുടെ സർവകലാശാലകളിൽ ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലിന് സൂക്ഷ്മമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് മുഖ്യപ്രശ്നം. വിലയിരുത്തലിന് മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകാനായി സർവകലാശാലകൾ റൂബ്രിക്കുകളോ സ്റ്റോറിങ് രൂപരേഖകളോ വിശദമായ നിർദ്ദേശങ്ങളോ നൽകുന്നില്ല. വിലയിരുത്തലിന്റെ രീതികളും മാനദണ്ഡങ്ങളും പരിശോധകർക്ക് വിട്ടുനൽകുകയാണ്. മുല്യനിർണയ റിപ്പോർട്ടുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ, കൃത്യമായ മാനദണ്ഡങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിലയിരുത്തലുകളല്ല. അവയിൽ കൂടുതലും എന്നുകാണാം. കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായതും തെളിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ മുല്യനിർണയ പദ്ധതികൾ സർവകലാശാലകൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ മുല്യനിർണയം പ്രായോഗിക തലത്തിൽ ഫലപ്രദമാവുകയുള്ളൂ. പ്രബന്ധത്തെ സ്വയം വിലയിരുത്താനും, അന്തർദ്ദേശീയമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രബന്ധം സംവിധാനം ചെയ്യാനും സഹായിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള മുല്യനിർണയ ചട്ടക്കൂട് സർവകലാശാലകൾ തയ്യാറാക്കിയാൽ നമ്മുടെ ഗവേഷണനിലവാരം ഉയർത്താൻ അവ ഗണ്യമായി സഹായിക്കും എന്നതിൽ സംശയമില്ല. സാഹിത്യഗവേഷണ മേഖലയിലെ പ്രബന്ധങ്ങൾ വിലയിരുത്താനുള്ള വിശദമായ ഒരു മുല്യനിർണയ രൂപരേഖ ആവിഷ്കരിക്കാനാണ് ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ഇത്തരമൊരു മുല്യനിർണയ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കാനായി മൂന്നു തരത്തിലുള്ള പ്രവേങ്ങളാണ് നമുക്ക് ലഭ്യമായിട്ടുള്ളത്.

- ഇതിൽ പ്രധാനമായത് ഗവേഷണരീതിശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൈദ്ധാന്തികവും പ്രായോഗികവുമായ പഠനങ്ങളും

അവതരണങ്ങളാണ്. ഗവേഷണത്തിലെ വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങളും പ്രക്രിയകളും ഇവയിൽ ചർച്ച ചെയ്തിരിക്കുന്നതു വിശകലനം ചെയ്താൽ അവയുടെ മൂല്യനിർണയപരമായ സാംഗത്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി, ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിലൂടെ കടന്നുപോയാൽ, ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങളെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്തും എന്നത് നമുക്ക് സങ്കല്പിക്കാനാകും. ഇത്തരത്തിൽ രീതിശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന മൂല്യനിർണയപരമായ ആശയങ്ങളായിരിക്കണം മൂല്യനിർണയ രൂപരേഖയുടെ അടിസ്ഥാനം. [(1) വിശദമായ ചർച്ചയ്ക്ക് രവിശങ്കർ എസ്. നായർ 2020 കാണുക]

- മറ്റൊരു പ്രഭവം, പ്രശസ്ത സർവകലാശാലകൾ ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധങ്ങൾ വിലയിരുത്താൻ പരിശോധകർക്കു നൽകുന്ന മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ, വിലയിരുത്തൽ രൂപരേഖകൾ എന്നിവയാണ്. പല സർവകലാശാലകളും ഗവേഷണപ്രബന്ധം വിലയിരുത്തുന്നവർക്കായി വിശദമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ, സ്റ്റോറിങ് റൂബ്രിക്കുകൾ എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിലൂടെ കടന്നുപോയാൽ പൊതുവായ പല ഘടകങ്ങളും മാനദണ്ഡങ്ങളും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. മാത്രമല്ല, ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നിലവാരം, വിലയിരുത്തലിന്റെ പൊതുദർശനം എന്നിവയും ഇവയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.
- മൂന്നാമത്തേത് ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തൽ റിപ്പോർട്ടുകളെക്കുറിച്ച് നടന്ന പഠനങ്ങളാണ്. പ്രബന്ധങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നവർ സ്വീകരിക്കുന്ന മൂല്യനിർണയപരമായ അളവുകോലുകൾ, പ്രബന്ധത്തിൽ അവർ കണ്ടെത്തുന്ന പ്രധാന മേന്മകളും പോരായ്മകളും എന്നിവയെ ഇത്തരം പഠനങ്ങൾ വിമർശനപരമായി വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്.

ഇവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തിന്റെ മൂല്യനിർണയത്തിൽ കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ഘടകങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കാം. ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദത്തെക്കുറിച്ചും അവിടെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന അക്കാദമിക നിലവാരത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ചില പൊതുസങ്കല്പനങ്ങൾ മൂല്യനിർണയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽനിന്ന് ആരംഭിക്കാം. ഒന്നാമതായി ഒരു സർവകലാശാലയിലെ നേരിട്ടുള്ള പഠനത്തിലൂടെ നേടാവുന്ന

ഏറ്റവും ഉയർന്ന ബിരുദമാണ് ഡോക്ടറേറ്റ്. സർവകലാശാലയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച നേട്ടങ്ങളായിട്ടാണ് ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണങ്ങളെ കണക്കാക്കേണ്ടത്. അതിനു ചേർന്ന ഗുണനിലവാരമാണ് ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. രണ്ടാമതായി ഡോക്ടറൽ ബിരുദം നേടിയ വ്യക്തി തന്റെ വിഷയത്തിലെ, തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു സവിശേഷ മേഖലയിലെ, ഏറ്റവും മികച്ച വിജ്ഞാനം നേടിയ ആളാണ് എന്നാണ് ലോകമെമ്പാടും കണക്കാക്കപ്പെടുക. മൂന്നാമതായി, ഒരു ഗവേഷണ വിദ്യാർഥി സ്വതന്ത്രനിലയിൽ ചെയ്യുന്ന പഠനഫലമാണ് ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധം. അതിന്റെ നിലവാരം വിദ്യാർഥിയുടെ ബൗദ്ധികനൈപുണികളുടെയും പ്രവർത്തനശേഷിയുടെയും പ്രയത്നത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനം കൂടിയാണ്. ഈ ധാരണകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കണം തന്റെ ഗവേഷണത്തിന്റെയും ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തിന്റെയും ഗുണനിലവാരം എന്തായിരിക്കണം എന്ന് വിദ്യാർഥി സങ്കല്പിക്കേണ്ടത്.

ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങൾ വിലയിരുത്താൻ ഒരു രൂപരേഖ ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ മൂല്യനിർണയത്തിൽ പൊതുമാനദണ്ഡങ്ങളും (ഏതു വിഷയത്തിലെയും ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ) വിഷയപരമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ (നിശ്ചിത വിഷയത്തിനു മാത്രം ബാധകമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ) എന്നിവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവ വിശദമായി പരിശോധിക്കാം.

1. പൊതു മാനദണ്ഡങ്ങൾ

എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലെയും ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളെ വിലയിരുത്താനായി സർവകലാശാലകൾ ചില പൊതുമാനദണ്ഡങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി മെൽബൺ സർവകലാശാല നൽകിയിരിക്കുന്ന പൊതു മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഇവയാണ്. (2)

- The thesis demonstrates authority in the candidate’s field and shows evidence of command of knowledge in relevant fields.
- It shows that the candidate has a thorough grasp of the appropriate methodological techniques and an awareness of their limitations.
- It makes a distinct contribution to knowledge.
- Its contribution to knowledge rests on originality of

approach and/or interpretation of the findings and, in some cases, the discovery of new facts.

- It demonstrates an ability to communicate research findings effectively in the professional arena and in an international context.
- It is a careful, rigorous and sustained piece of work demonstrating that a research ‘apprenticeship’ is complete and the holder is admitted to the community of scholars in the discipline.

നിർദിഷ്ട വിഷയമേഖലയിൽ സമഗ്രമായ അവഗാഹം, നിർദിഷ്ട വിഷയ മേഖലയിൽ നടന്ന പഠനങ്ങൾ, ഗവേഷണങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രവും ആഴത്തിലുള്ളതുമായ ധാരണ, തികച്ചും സമകാലികമായ പൂർവ്വ പഠനങ്ങളുടെ അവലോകനം, ആസൂത്രീതവും യുക്തിസഹവുമായ പ്രബന്ധ ഘടന, വ്യക്തമായ അവതരണശൈലി, ഫലപ്രദമായ വാദങ്ങൾ, സൂക്ഷ്മത, കൃത്യത എന്നിങ്ങനെ പല പൊതുവായ വിലയിരുത്തൽ മാനദണ്ഡങ്ങളും സർവകലാശാലകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ പൊതുവായുള്ളതും മുഖ്യമായുള്ളതും രണ്ടെണ്ണമാണ് എന്നു കാണാം.

- ഗവേഷണപ്രബന്ധം നിർദിഷ്ട വിഷയത്തിന് മൗലികമായ സംഭാവന നൽകുന്നുണ്ടോ എന്നതാണ് ഗവേഷണത്തെ വിലയിരുത്താനുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനവും, ഏറ്റവും വിശാലവുമായ അളവുകോൽ. (whether the research makes an original contribution to knowledge)
- നിർദിഷ്ട വിഷയമേഖലയിൽ ഗവേഷക/ൻ കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള ജ്ഞാനം

പല സർവകലാശാലകളിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന വിശാലമായ മറ്റൊരു മാനദണ്ഡം ഇവയോട് നമുക്കു ചേർക്കാവുന്നതാണ്. ഇത് പ്രബന്ധത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ബൗദ്ധികമായ യത്നമാണ്. ഏറ്റവും വിശാലമായ ഈ മൂന്ന് അളവുകോലുകൾ നമുക്ക് ആദ്യംചർച്ച ചെയ്യാം:

1.1 ഗവേഷണത്തിലൂടെ ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ വിജ്ഞാനത്തെ നിലവിലുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിലയിരുത്തുക എന്നതാണ് ഇവിടെ ചെയ്യേണ്ടത്. നിർദിഷ്ട ഗവേഷണത്തിലൂടെ പുതിയ വിജ്ഞാനം രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നപരിശോധനയാണ് ഇവിടെ ആദ്യം നടക്കേണ്ടത്.

പുതിയ വിജ്ഞാനം എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയാനും വിവരിക്കാനും പരീക്ഷകന് കഴിയേണ്ടതാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം:

- “.....ന്റെ കവിതയിലെ ദാർശനികധാരകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പ്രബന്ധം മുൻപഠനങ്ങളിലും നിരൂപണങ്ങളിലും നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ആശയവാദത്തിന്റെയോ ആത്മീയതയുടെയോ തത്ത്വചിന്തയല്ല കവിയെ സ്വാധീനിച്ചതെന്നും, യാഥാർത്ഥ്യവാദമാണ് അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതെന്നും വാദിച്ച് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കവിയെക്കുറിച്ചുള്ള തികച്ചും നൂതനമായ ഒരു വീക്ഷണമാണ് ഇതിലൂടെ ഈ പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.”
- “വി.കെ.എന്നിന്റെ ഹാസ്യവും ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ സമൂഹശാസ്ത്രവും എന്ന പ്രബന്ധം ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സാമൂഹികബന്ധങ്ങൾ ഹാസ്യത്തിന് കാരണമാകുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നതിലൂടെ ഹാസ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും കേരളീയമായ ഹാസ്യത്തെക്കുറിച്ചും പുതിയ വിജ്ഞാനം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ വിവിധ തലങ്ങളിലുള്ളവരുടെ ഹാസ്യത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തതകൾ കണ്ടെത്തുകയും അവയെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഹാസ്യത്തിന്റെ ഉദ്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് പുതിയൊരു കാഴ്ചപ്പാട് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധം. ജാതിവ്യവസ്ഥയിലെ അധികാരക്രമത്തിൽ അത്മനിന്ദയുളവാക്കുന്ന വിവേചനത്തിനും അപമാനവീകരണത്തിനും വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നവരുടെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട വികാരങ്ങൾ ഹാസ്യമായി രൂപപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശകലനത്തിലൂടെ ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ബലതന്ത്രങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യാനും ഈ പഠനത്തിന് കഴിയുന്നുണ്ട്.”
- സംഭവകഥനവും ആഖ്യാനവും- എന്ന നോവലിനെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു പഠനം എന്ന പ്രബന്ധം ആഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ച് പുതിയൊരു വീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. സംഭവകഥനവും ആഖ്യാനവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഭാവനയെക്കാൾ, യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന രീതിയുടേതാണെന്ന വാദമാണ് ഈ പ്രബന്ധം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. വാർത്താ ഫീച്ചറുകൾ കഥാഘടന അവലംബിക്കുമ്പോഴും, നോവലുകൾ വാർത്താഫീച്ചറുകളുടെ സംഭവകഥന ശൈലി അവലംബിക്കുമ്പോഴും, അവ തമ്മിലുള്ള

അതിരവരമ്പുകൾ ഇല്ലാതാകാത്തത് എന്തുകൊണ്ട് എന്ന അന്വേഷണത്തിലൂടെ നോവലിലെ ആഖ്യാനത്തിന്റെ ഘടനാപരമായ വിശേഷതകൾ കണ്ടെത്താൻ ഈ പ്രബന്ധത്തിന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നിലവിലുള്ള വിജ്ഞാനത്തെ തിരുത്തുകയോ വിപുലീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും ഈ വിലയിരുത്തലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഗവേഷണവിഷയം, ഗവേഷണരീതികൾ, വ്യാഖ്യാനനിഷ്ഠമായ സമീപനങ്ങൾ എന്നിവയിലെ തനിമയാണ് ഇവിടെ പരിഗണിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു ഘടകം.

1.2. നിർദ്ദിഷ്ട വിഷയമേഖലയിലെ ജ്ഞാനം

നിർദ്ദിഷ്ട വിഷയത്തിനുള്ളിൽ ഗവേഷണത്തിന് തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന മേഖലയിൽ സമഗ്രമായ ജ്ഞാനം എന്നത് ഗവേഷണ ബിരുദം നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന അളവുകോലായി പല സർവകലാശാലകളും നിർദ്ദേശിച്ചുകാണാം. അതായത് പ്രബന്ധത്തിന്റെ മികവിനുപരിയായി, ആ വിഷയമേഖലയിലെ ജ്ഞാനവും വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്. ഗവേഷണബിരുദം നേടുന്ന വ്യക്തിക്ക് തന്റെ മേഖലയിൽ വിദഗ്ധജ്ഞാനം ഉണ്ട് എന്നാണ് കരുതപ്പെടുക. “രസസിദ്ധാന്തം വ്യാഖ്യാനവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ” എന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവേഷണപ്രബന്ധം സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് രസസിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ചും വ്യാഖ്യാനവിജ്ഞാനീയത്തെക്കുറിച്ചും സമഗ്രവും ആഴത്തിലുള്ളതുമായ അറിവ് ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നത് നിസ്തർക്കമാണല്ലോ. സമൂഹശാസ്ത്രം പോലെയുള്ള മേഖലകളിൽ പൂർവപഠനങ്ങളുടെ അവലോകനം ഇത്തരമൊരു വിലയിരുത്തലിന് അടിസ്ഥാനമാക്കാറുണ്ട്. നിർദ്ദിഷ്ട മേഖലയിലെ മുഖ്യപഠനങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോവുകയും, അവക്രോഡീകരിക്കുകയും അവയുടെ ഗവേഷണരീതി, കണ്ടെത്തലുകൾ എന്നിവയെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വിദ്യാർത്ഥി ആർജ്ജിച്ച അറിവ് പ്രതിഫലിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നു. മലയാളത്തിന്റെ കാര്യമെടുത്താൽ പൂർവപഠനങ്ങളുടെ അവലോകനത്തിന് വളരെയൊന്നും പ്രാധാന്യമില്ല— പഠനങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ് എന്നതുതന്നെയാണ് കാരണം. അതിനാൽ, പ്രബന്ധം ആകെത്തന്നെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് വിഷയമേഖലയിലെ ജ്ഞാനം വിലയിരുത്തുക എന്നതു മാത്രമേ ചെയ്യാൻ കഴിയൂ.

- നിർദ്ദിഷ്ട മേഖലയിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, ആശയധാരകൾ എന്നിവ ഗവേഷക പരാമർശിക്കുന്നുണ്ടോ?/അല്ലെങ്കിൽ അവയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം പ്രബന്ധത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നുണ്ടോ?

- നിർദിഷ്ടമേഖലയിലെ സമകാലികമായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, പ്രവണതകൾ എന്നിവ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണോ പഠനം ആസൂത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്?
- നിർദിഷ്ട വിഷയമേഖലയുടെ സവിശേഷതകൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ എന്നിവ ഗവേഷകൻ കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ടോ?
- വിഷയമേഖലയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന പഠനങ്ങൾ, നിരൂപണങ്ങൾ, പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവ ഗവേഷകൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ?
- നിർദിഷ്ട വിഷയമേഖലയിലെ വിജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിൽ പ്രബന്ധത്തെ സ്ഥാനപ്പെടുത്താനും, അവയുമായി താൻ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന പുതിയ വിജ്ഞാനത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കാനും ഗവേഷകന് കഴിയുന്നതാണോ?

1.3 ബൗദ്ധികശേഷികളുടെ വിശകലനം

ഗവേഷണത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന വിഷയപരമായ നൈപുണികളുടെ വിലയിരുത്തലിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ഗവേഷകരുടെ പൊതുവായ ബൗദ്ധികനൈപുണികളാണ് ഇവിടെ വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടത്. ചിന്താശക്തി, യുക്തിപരമായ വിശകലനം, പ്രശ്നപരിഹാരണം, മൗലികമായ സമീപനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള കഴിവ് എന്നിവ വിലയിരുത്തപ്പെടണം. പ്രബന്ധത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിച്ച്, ഇവയെ സാധൂകരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തുകയും, വിദ്യാർഥി ഈ മേഖലകളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നിലവാരം വിലയിരുത്തുകയും വേണം. രണ്ടാമതായി, ഒരു ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധത്തിനനുയോജ്യമായ നിലവാരത്തിലുള്ള ബൗദ്ധികയത്നം വിദ്യാർഥി നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. പൂർവപഠനങ്ങൾ കണ്ടെത്തൽ, വിവരശേഖരണം, സൈദ്ധാന്തിക അവലോകനം, വിശകലനം, വാദഗതികൾ ഉന്നയിക്കലും സ്ഥാപിക്കലും, പ്രബന്ധരചന എന്നിവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ബൗദ്ധിക യത്നം എന്നിവ വിലയിരുത്താവുന്നതാണ്.

2. വിഷയപരമായ വിലയിരുത്തൽ

നിർദിഷ്ട വിഷയത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തെ പൊതുവായി വിലയിരുത്തിക്കഴിഞ്ഞ് പ്രബന്ധത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലും നടത്താം.

2.1 വിഷയസീകരണം

- പ്രബന്ധവിഷയത്തിന്റെ തനിമ- നിലവിലുള്ള വിഷയമാതൃകകളുടെ

ആവർത്തനമാണോ, നൂതനമായ ഒരു വിഷയമാണോ?

- ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണത്തിന് സാധ്യത നൽകുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രശ്നമാണോ പ്രബന്ധം ഉന്നയിക്കുന്നത്?
- സമകാലികമായ സാഹിത്യപഠന/സൈദ്ധാന്തിക സമീപനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിഷയം പ്രസക്തമാണോ?
- സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിഷയം പ്രസക്തമാണോ?
- ഗവേഷണവിഷയത്തിന്റെ സാംഗത്യം, പശ്ചാത്തലം എന്നിവ വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ?

2.2. വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങളുടെയും ഭാഗങ്ങളുടെയും വിലയിരുത്തൽ

2.2.1 പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

പഠനം എന്ത്, എങ്ങനെ എന്നതും പഠനത്തിലൂടെ ഉത്പാദിപ്പിക്കപ്പെട്ട പുതിയ തിരിച്ചറിവുകൾ എന്ത് എന്നും പ്രബന്ധ സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണോ?

2.2.2 ശീർഷകം

- ഗവേഷണ വിഷയം/ ഗവേഷണവിഷയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രശ്നം കൃത്യമായി പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടോ?
- തലക്കെട്ട് ആശയ പരമായി / വാക്യഘടനാപരമായി പൂർണ്ണമാണോ?
- ഗവേഷണത്തിലെ താക്കോൽവാക്കുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടോ?
- തലക്കെട്ടിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റം വരുത്തണം?

2.2.3 പശ്ചാത്തല അധ്യായങ്ങൾ

- ആദ്യ അധ്യായത്തിൽ പഠനപശ്ചാത്തലം വ്യക്തമായി വിവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ?
- പഠനത്തിന്റെ ആവശ്യകത, പ്രസക്തി എന്നിവ സാധൂകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ അവ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ?
- പഠന ലക്ഷ്യങ്ങൾ വ്യക്തമാണോ? ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങൾ/ വാദഗതികൾ ആയി അവ വിപുലീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ?
- നിർദ്ദിഷ്ട വിഷയത്തിന്റെ അതിരുകളും പോരായ്മകളും പ്രസക്തമാണെങ്കിൽ, അവ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ?

- പ്രധാന ആശയങ്ങൾ നിർവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടോ?
- പൂർവപഠനങ്ങളുടെ ചർച്ച സമഗ്രമാണോ? അവയുമായി നിർദ്ദിഷ്ട വിഷയത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?
- സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലം ഗവേഷണവിഷയവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?
- പഠനത്തിനാവശ്യമായ ദ്വിതീയ പ്രഭവങ്ങൾ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?
- പഠനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാന/വിശകലന പദ്ധതികൾ അവയിലെ വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങൾ എന്നിവ വ്യക്തമായും സമഗ്രമായും ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?
- പ്രബന്ധത്തിലെ അധ്യയവിഭജനത്തിന്റെ യുക്തി വ്യക്തമാണോ?

2.2.4 ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങൾ/വാദഗതികൾ/ ഗവേഷണ പ്രശ്നം

- ഗവേഷണ വിഷയത്തിനനുയോജ്യമായ എല്ലാ ഗവേഷണചോദ്യങ്ങളും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടോ? ഏതൊക്കെ ചോദ്യങ്ങളാണ് കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടത്?
- ഏതെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ട്?
- ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങൾ അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?
- പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗവേഷണചോദ്യങ്ങൾ ഗവേഷണ സാധ്യമാണോ?
- പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടോ?
- ഗവേഷക മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന വാദഗതികൾ പഠനലക്ഷ്യം നേടാൻ അനുയോജ്യമാണോ?
- വാദഗതികൾ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ?
- വാദഗതികളെ സാധൂകരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ നൽകുന്നുണ്ടോ?
- വാദങ്ങൾ യുക്തിഭദ്രവും വസ്തുനിഷ്ഠവുമാണോ?
- ഗവേഷകയുടെ വാദങ്ങൾക്ക് സൈദ്ധാന്തികമായും നിർദ്ദിഷ്ടവിഷയത്തിലെ വിജ്ഞാന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലും പ്രസക്തിയുണ്ടോ?

- പഠനത്തിന്റെ ആധാരമായി പ്രസക്തമായ ഒരു ഗവേഷണ പ്രശ്നം തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?
- സൈദ്ധാന്തികമായും രീതിശാസ്ത്രപരമായും ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണോ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന ഗവേഷണ പ്രശ്നം?
- ഗവേഷണപ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ വാദങ്ങൾ ഗവേഷക മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നുണ്ടോ?

2.2.5 വിശകലനം / വ്യാഖ്യാനം

- സാഹിത്യപാഠത്തിന്റെ സമഗ്രമായ വിശകലനത്തിന്റെ അടിത്തറയിലാണോ പഠനം നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്?
- സാഹിത്യപാഠത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഗവേഷകയുടെ സാഹിത്യസവാദനശേഷി, സാഹിത്യപാഠങ്ങളുമായുള്ള വിപുലമായ പരിചയം എന്നിവ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടോ?
- പഠനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തം/സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിഷയത്തിന് അനുയോജ്യമാണോ?
- വിശകലനങ്ങളിലൂടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലൂടെയും പുതിയ വിജ്ഞാനം രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ?
- ഗവേഷക വ്യക്തമായ തിരിച്ചറിവുകളിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുകയും അവ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?
- വിശകലനപരമായ അധ്യായങ്ങൾക്ക് യുക്തിപരമായ ക്രമം ഉണ്ടോ?

2.2.6 നിഗമനങ്ങൾ

- വിശകലനങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച് വ്യക്തമായ നിഗമനങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
- നിഗമനങ്ങൾ പഠനലക്ഷ്യങ്ങളുമായി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണോ?
- നിഗമനങ്ങൾ വിശദീകരിച്ച് വിഷയത്തിന്റെ സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

2.2.7 പ്രബന്ധഭാഷയും അവതരണ ശൈലിയും

- പ്രബന്ധത്തിന് വ്യക്തമായ ചട്ടക്കൂട് ഉണ്ടോ? വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ ചിട്ടയായും പരസ്പരബന്ധത്തോടെയും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?
- അക്കാദമിക് ഭാഷയ്ക്ക് ചേരുന്ന കൃത്യത, വസ്തുനിഷ്ഠത, ആശയവ്യക്തത എന്നിവ പുലർത്തുന്നുണ്ടോ?
- ഭാഷയ്ക്ക് സംയുക്തി (cohesion) വിചാരയുക്തി (coherence) എന്നീ

പ്രബന്ധത്തിന്റെ സമഗ്രമൂല്യനിർണയത്തിനുള്ള ചട്ടക്കൂട്

ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ പ്രതിക്ഷിപ്തപ്പെടുന്ന നിലവാരം പൂർണ്ണനോണ്ടോ?	വിഷയസ്വീകരണം ഉണ്ട്/ഇല്ല	വിഷയപരമായ ധാരണകൾ ഉണ്ട്/ ഇല്ല	രീതിശാസ്ത്രം/പഠന പദ്ധതി ഉണ്ട്/ ഇല്ല	അവതരണം ഉണ്ട്/ ഇല്ല	നിഗമനങ്ങൾ ഉണ്ട്/ഇല്ല
ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ പ്രതിക്ഷിപ്തപ്പെടുന്ന ബൗദ്ധികതരണം	വിഷയസ്വീകരണം ഉണ്ട്/ ഇല്ല	വിഷയപരമായ ധാരണകൾ ഉണ്ട്/ ഇല്ല	രീതിശാസ്ത്രം/പഠനപദ്ധതി ഉണ്ട്/ഇല്ല	അവതരണം ഉണ്ട്/ ഇല്ല	നിഗമനങ്ങൾ ഉണ്ട്/ഇല്ല
പഠനത്തിലൂടെ അപകൃഷ്ട പുതിയ വിജ്ഞാനം എത്ര വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു?	വിവരങ്ങൾ/വസ്തുതകൾ	നിലവിലുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിപുലീകരണം	ഗണ്യമായ പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ	മൗലികമായ പുതിയ വ്യാഖ്യാനം	സിദ്ധാന്തികരണം
പഠനത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ഘടകങ്ങൾ	1	2	3	4	5
പഠനത്തിന്റെ പ്രധാന പോരാളികൾ	1	2	3	4	5
പ്രബന്ധത്തിന്റെ പൊതുവായ നിലവാരത്തിൽ	അസാധാരണമായ നിലവാരത്തിൽ മികച്ചത്/മൗലികം	ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവന	കൂടുതലും മുന്നപന്മാരായ സംഭാവന	സ്വീകാര്യമായത്	അസ്വീകാര്യം

ഗുണങ്ങളുണ്ടോ? [സംയുക്തി, വിചാരയുക്തി എന്നീ ആശയങ്ങളുടെ വിശദീകരണത്തിനായി രവിശങ്കർ എസ്. നായർ 2020 കാണുക-(3)]

- അധ്യായങ്ങളുടെ ഉപഭാഗങ്ങളുടെ വേർതിരിവ് യുക്തിസഹമാണോ?
- ചിട്ടയായ പരാമർശശൈലി പിന്തുടരുന്നുണ്ടോ?
- പ്രഭവങ്ങൾക്ക് കൃത്യമായ കടപ്പാട് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ?
- ദ്വിതീയപ്രഭവങ്ങൾ അവധാനതയോടെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?
- പ്രഭവങ്ങൾ പൊതുവെ സമകാലികമാണോ?

ഗവേഷണ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ പരിശോധകർ കണ്ടെത്തുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ

- പൊതുവായ വിലയിരുത്തൽ
- മൗലികമായ സംഭാവന കുറവ്
- പുതിയ തിരിച്ചറിവുകൾ/കണ്ടെത്തലുകൾ ഇല്ല
- ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധത്തിനു വേണ്ട ഗൗരവം ഇല്ല
- കാലികസ്വഭാവമില്ല/ കാലഹരണപ്പെട്ട മാതൃക
- കൂടുതലും വിവരണാത്മകം; വിശകലന സ്വഭാവം കുറവ്
- ഡോക്ടറൽ പ്രബന്ധത്തിനു ചേരുന്ന നിലയിലുള്ള ബൗദ്ധിക യത്നത്തിനുള്ള തെളിവുകളില്ല

അറിവും ധാരണകളും

- നിർദ്ദിഷ്ട മേഖലയിലെ വിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് അപര്യാപ്തമായ ധാരണ
- സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ച് അപര്യാപ്തമായ ധാരണ
- അനുയോജ്യമല്ലാത്ത സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രയോഗം
- തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തം വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക
- സാഹിത്യപാഠത്തിന്റെ സ്വഭാവം വേണ്ടവിധം ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക
- നിർദ്ദിഷ്ട വിഷയത്തിൽ കാലികമായ സമീപനങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുക

വിഷയസീകരണം

- മുൻപു നടന്നിട്ടുള്ള പഠനങ്ങളുടെ വിഷയത്തിന്റെ ആവർത്തനം
- സൈദ്ധാന്തിക വീക്ഷണത്തിൽ പ്രാധാന്യമില്ല
- വിഷയം വ്യക്തമായും കൃത്യമായും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നില്ല
- വിഷയത്തിന് ചേരാത്ത ഗവേഷണ പ്രശ്നങ്ങൾ/ ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങൾ

സ്രോതസ്സുകൾ

- ദ്വിതീയ സ്രോതസ്സുകൾ വേണ്ടത്ര ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുക

- പരകീയപ്രഭവങ്ങൾ കൂടുതൽ
- പൂർവപഠനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപര്യാപ്തമായ ധാരണ
- തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ച് അവ്യക്തമായ ധാരണ

വിശകലന പ്രക്രിയകൾ/രീതിശാസ്ത്രം

- സാഹിത്യപാഠം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലെ പോരായ്മകൾ/ അപര്യാപ്തതകൾ
- പരിമിതമായ വ്യാഖ്യാനശേഷി
- തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന സാഹിത്യപാഠത്തെ നിർദ്ദിഷ്ട സമൂഹവുമായും കാലവുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തി വായിക്കുന്നതിലെ പോരായ്മകൾ
- കൃത്യമായ വാദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല
- വാദഗതികൾ അവ്യക്തമോ ദുർബലമോ
- വാദഗതികൾ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല
- വിശകലനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൃത്യമായ തിരിച്ചറിവുകളിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നില്ല
- തെളിവുകളുടെ അഭാവം
- സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലെ പോരായ്മകൾ

അവതരണം

- ചിട്ടയില്ലാത്ത അവതരണം
- ഗവേഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം/സാധ്യതകൾ/ പശ്ചാത്തലം/പ്രസക്തി എന്നിവ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലെ പോരായ്മകൾ
- ദുർഗ്രഹാവതരണം (Obfuscation): വാദഗതികൾ വായനക്കാർക്ക് കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസം
- ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായി വേർതിരിക്കാതെയുള്ള അവതരണം
- വ്യത്യസ്ത അധ്യായങ്ങൾ/ ഭാഗങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് പരസ്പരബന്ധം ഇല്ലാതിരിക്കുക
- കൃത്യമായ കീഴ് വഴക്കങ്ങൾ പാലിക്കാതെയുള്ള സൈറ്റേഷൻ, റഫറൻസുകൾ എന്നിവ
- ആശയങ്ങളുടെ കുറവ് ഭാഷപരമായ സങ്കേതങ്ങൾ കൊണ്ട് നികത്താൻ ശ്രമിക്കുക
- അനാവശ്യമായ ആവർത്തനങ്ങൾ
- ആവശ്യത്തിലധികമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ
- ദ്വിതീയപ്രഭവങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ വേണ്ടവിധം സംഗ്രഹിക്കാൻ

കഴിയാതിരിക്കുക

ഒരു ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തെ മികച്ചതാക്കുന്ന ഗുണവിശേഷതകളും, അതുപോലെ മോശമാണെന്നു വിലയിരുത്താൻ കാരണമായ ഗുണവിശേഷതകളും ഗവേഷണരീതിശാസ്ത്രത്തിലെ വിദഗ്ധർ ക്രോഡീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളെ വിലയിരുത്താനുള്ള ഒരു മാർഗസൂചകമായി അവയും ഉപയോഗിക്കാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പട്ടിക ചില ഗവേഷകർ തയ്യാറാക്കിയത് (4) സാഹിത്യഗവേഷണത്തിന് പ്രസക്തമല്ലാത്ത ചിലത് ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു .

മികച്ച ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ

- ശീർഷകം പഠനവിഷയത്തിന്റെ കേന്ദ്രാശയം/വാദഗതി വ്യക്തമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.
- വളരെ പ്രസക്തവും കാമ്പുള്ളതുമായ ഒരു പ്രശ്നം പഠനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.
- ഗവേഷണ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ആദ്യം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.
- നിലവിലുള്ള വിജ്ഞാനത്തെ ഗണ്യമായി വികസിപ്പിക്കുന്നു.
- വ്യക്തമായ ദിശാബോധത്തോടെ ചിട്ടയോടുകൂടിയ അന്വേഷണമാണ്.
- സൂക്ഷ്മതയോടെ ആസൂത്രണം ചെയ്തതും നിർവഹിപ്പെടുത്തുമായ പഠനമാണ്: ഓരോ ഭാഗവും മുൻപുള്ളതിൽ നിന്ന് കൃത്യമായി വികസിക്കുന്നു; അതായത്, വ്യത്യസ്ത ഭാഗങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മഘടനയുണ്ട്.
- അധ്യായങ്ങൾ, ഭാഗങ്ങൾ, ഖണ്ഡികകൾ എന്നിവയെ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, വാദഗതികൾ, പൊതുവായ ദിശ എന്നിയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സൂചനകളിലൂടെ വായനക്കാരെ നയിക്കുന്നു.
- പൂർവപഠനങ്ങളുടെ അവലോകനം വിമർശനാത്മകവും മൂല്യനിർണയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവുമാണ്; നിർദ്ദിഷ്ട പഠനം എന്തിന് നിർവഹിക്കണം എന്നും എങ്ങനെ നിർവഹിക്കണമെന്നുമുള്ളതിന്റെ യുക്തി പൂർവപഠനാവലോകനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.
- രീതിപദ്ധതികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ യുക്തി വ്യക്തമായി ചർച്ച ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
- ഗവേഷണ രൂപരേഖ പഠനത്തിന് അനുയോജ്യമാണ്; ഗവേഷണചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്.
- ഗവേഷണത്തിലെ പ്രക്രിയകൾ സൂക്ഷ്മമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

- വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്നതിലൂടെ സത്തുലിതമായ വാദഗതികൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- പ്രശ്നത്തെ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള മികച്ച വിശകലനശേഷികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു; തെളിവുകളുടെ ഒരു ശൃംഖല അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- ചർച്ചകൾ നിയന്ത്രിത സ്വഭാവം പുലർത്തുന്നു; ഭാവനാത്മകമല്ല.
- പ്രധാന ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമായി നിർവചിച്ച് പാഠത്തിലുടനീളം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.
- ലിഖിതമായ ആവിഷ്കാരം ചാരുതയുള്ളതും സൂക്ഷ്മവും ഒതുക്കമുള്ളതുമാണ്.
- ചിട്ടയായ പ്രേമ വായനയും തെറ്റുതിരുത്തലും നടന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ തെളിവുണ്ട്.

മോശം ഗവേഷണപ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ

- പഠനലക്ഷ്യങ്ങളും പഠനപദ്ധതിയും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
- ഗവേഷണ ചോദ്യങ്ങൾ അപ്രസക്തമോ ഉത്തരം ചോദ്യത്തിൽനിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നവയോ ആണ്. (വിജയകരമായ പരിസമാപ്തിക്കു സാധ്യതയില്ല)
- പ്രബന്ധത്തിന്റെ മുഖ്യലക്ഷ്യം അല്ലെങ്കിൽ വാദം അവ്യക്തമാണ്.
- പഠനത്തിന് വ്യക്തമായ അതിരുകൾ ഇല്ല.
- അതീവ ലളിതമായ നിരീക്ഷണങ്ങളും സാമാന്യവല്ലാത്തവയും
- പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അപ്രായോഗികമായ വിധത്തിൽ വിപുലമാണ്.
- പൂർവപഠനങ്ങളേക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ പരിമിതമാണ്. (പ്രസക്തമായ മുഖ്യ പഠനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷകന് ധാരണയില്ല; പ്രാമാണികമല്ലാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പ്രാമാണികമല്ലാത്ത പഴയ പഠനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു)
- പൂർവപഠനങ്ങളുടെ അവതരണം വ്യഖ്യാനാത്മകമല്ല; വിശകലനങ്ങളോ വ്യക്തമായ വാദങ്ങളോ ഉരുത്തിരിയുന്നില്ല.
- പഠനത്തിന് ആധാരമാക്കിയിരിക്കുന്ന ഗവേഷണങ്ങൾക്ക് പഠനത്തിന്റെ കേന്ദ്ര സങ്കല്പനങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ല.
- സൈദ്ധാന്തിക വീക്ഷണം, ആശയപരമായ ചട്ടക്കൂട് എന്നിവ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന സൈദ്ധാന്തിക സമീപനത്തിന്റെ യുക്തി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടത്ര വികസിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.
- ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സൈദ്ധാന്തക സമീപനം എങ്ങനെ രീതിശാസ്ത്ര

സമീപനങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ധാരണയില്ല.

- സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അവതരണം സൂക്ഷ്മമല്ല; വേണ്ടത്ര ആഴമില്ല, വായനക്കാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള ശക്തിയില്ല. (മൂലപഠനങ്ങളെയെല്ലാ, പാഠപുസ്തക സ്വഭാവമുള്ള രചനകളെയാണ് ആധാരമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.)
- വാദഗതികൾ സഹജമായി ദുർബലമാണ്.
- ആഴത്തിലുള്ള വിശകലനങ്ങൾ കുറവാണ്; ദീർഘമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദത്തങ്ങൾ വഴി ഈ കുറവ് നികത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു.
- തെളിവില്ലാത്തതും സാധൂകരിക്കാനാകാത്തതുമായ അതിവിശാലമായ നിഗമനങ്ങൾ.
- താക്കോൽ വാക്കുകൾ നിർവചിച്ചിട്ടില്ല; അല്ലെങ്കിൽ നിർവചനം കൃത്യമല്ല.
- വാദഗതികളുടെ അവതരണത്തെ ബാധിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള മോശമായ ലിഖിത അവതരണം.
- അക്ഷരത്തെറ്റുകൾ, വികലമായ റെഫറൻസ് ശൈലി.
- അനാവശ്യമായി നീണ്ട വാക്യങ്ങളും വാക്കുകളിലെ ധാരാളിത്തവും; ആശയങ്ങളുടെയും പാഠഭാഗങ്ങളുടെയും അനാവശ്യമായ ആവർത്തനം.
- ഗവേഷണത്തെയും പ്രബന്ധത്തെയുംകുറിച്ചുള്ള സ്വയംവിലയിരുത്തലിന്റെ അഭാവം.

ആധാരസൂചി

1. രവിശങ്കർ എസ്. നായർ (2021), ‘സാഹിത്യഗവേഷണം-സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും’, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം
2. David Evans, Paul Gruba, Justin Zobel (2014) *How to Write a Better Thesis*, Springer, P1-2)
3. രവിശങ്കർ എസ്. നായർ (2020), ‘ഭാഷയും ഭാഷാശാസ്ത്രവും’, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം
4. David Evans, Paul Gruba, Justin Zobel (2014) *How to Write a Better Thesis*, Springer, P 153-154.